

має бути повернена її комунікативна сила і створений стимул її вивчати для тих, хто ніяк не може подолати внутрішнього блокування її освоєння. Тому проблема не в українській мові — проблема в українцях, у їхній психології, в комплексах меншовартості й не тільки. Тож переважно від нас, від нашого ставлення до рідної мови, яке ми демонструємо кожну хвилину свого життя, залежать українська мовна стійкість та мовна стабільність і те становище, у якому буде знаходитися рідна мова, наша українська, яку ми колись передамо нащадкам!

За сучасних українських політичних реалій після стількох випробувань українська мова стала символом просування держави в майбутнє. Українська мова сьогодні одна з найпопулярніших мов у світі і цим потрібно скористатися для її популяризації та поширення поза межами України. Ми уже є частиною глобального світу, тепер українській мові доведеться співжити з великою кількістю мов Європи, де поряд багато держав, кожна з яких має свою національну мову.

Отже, українці увійшли в людство через національну індивідуальність, свою мову, самобутність, неповторну духовну культуру, зокрема, здобутки в науці, літературі, мистецтві. Такою ж має увійти Україна в Європейський Союз!

А українська мова – не лише символ нації, це й технологічна зброя. А від зброї залежить і наша спільна перемога, в яку ми свято віримо і робимо все можливе для її настання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гудзик К. Мовна політика в Україні. URL: <https://day.kyiv.ua/article/cuspilstvo/movna-polityka-v-ukrayini>
2. Каспрук В. Навколомовні баталії: українська мова має бути повернена в сучасність. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/30741142.html>
3. Кремень Т. Мовне питання в Україні стало однією з головних маніпуляцій, використовуваних російською пропагандою. URL: https://lb.ua/blog/taras_kremin/503994_movne_pitannya_ukraini_stalo_odni_ieyu_z.html

*Лиман Єлизавета Юріївна
Науковий керівник – ст. викл. Карась А.В.
Державний біотехнологічний університет*

СУСПІЛЬСТВО І МОВА – ПРОБЛЕМИ, ПРО ЯКІ НЕ МОЖНА МОВЧАТИ

Українська мова багата історією і є мовою не лише корінних народів України, а й українців, які проживають за її межами. У цей нелегкий для країни час гостро постає питання, що для нас означає мова? Чому наш ворог так легко маніпулює поняттями «україномовні», «російськомовні», «наші» і «чужі»?

Адже це не просто інструмент спілкування, а одна із складових національної ідентичності та державної єдності.

Передусім, життя не стоїть на місці та події, які відбуваються в суспільстві так чи інакше впливають на розвиток мови. На цей час питання актуалізації й поширення української мови як єдиної державної є одним із напрямків соціальної та освітньої політики. Одним з найважливіших заходів у розповсюдженні української мови став затверджений у 2019 році закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної», що передбачає широке використання української у повсякденному житті – від службових установ до сфери обслуговування. Це зробило великий крок у боротьбі з історичною русифікацією, що заважала і продовжує заважати розвитку та існуванню української мови як частини нашого народу.

Утім, не всі в Україні розуміють фундаментальну цінність української мови як елемента національної єдності, що змушує декого опиратися, а іноді заперечувати бажання вільно володіти мовою рідної країни. Це стає справжнім викликом для держави, в першу чергу як мотивувати вивчення і використання української в повсякденному житті. Зараз існує багато онлайн-платформ для поглиблення своїх знань з мови, які фінансуються та розробляються завдяки Міністерству цифрової трансформації, що дозволяє кожному українцю та іноземцям, при вивченні солов'їної, у будь-який час удосконалювати свою українську. Наприклад, Національна платформа з вивчення української мови Міністерства культури та інформаційної політики України надасть цікаві відеоролики та тести, що у доступній формі легко сприймається та запам'ятовується, а на освітній платформі «Є-мова» за пройдений курс можна отримати сертифікат з рівнем володіння мовою. Отже, на мій погляд, освіта є двигуном прогресу і підтримка від держави тільки допоможе розповсюдженню української не тільки у публічних сферах, а і в домашньому використанні.

Не дивлячись на все, невирішеним питанням є використання української мови у закладах освіти. Особливо гостро це відчувається у прикордонних регіонах. Пережиток Радянського союзу та близьке сусідство з європейськими країнами не дозволяє повноцінно перейти викладачам і педагогам на викладання українською. Так для людини, що зростала в іншомовному суспільстві це складно, але закон є закон, і який же приклад працівники освіти будуть надавати своїм учням таким зухвалим ставленням до мови? Навіть численні скандали та звільнення викладачів за останні два роки не розв'язали цього питання. Втім, час плине, і завдяки зусиллям суспільства та держави ми подолаємо цю проблему.

Відомо, що з поширенням української мови за кордоном все йде успішно. Наші фільми транслюють на кінофестивалях у Каннах, пісні звучать у концертних залах Європи, Північної та Південної Америки, книги українською можна купити майже в кожному книжковому магазині Німеччини, Чехії, Польщі, Словаччини, Канади або Естонії. Навіть відомі закордонні комп'ютерні ігри перекладають українською, оскільки наш споживчий ринок

дуже великий і існує не тільки в межах країни. За мовою нас впізнають і знають, що наша солов'їна з часом буде тільки квітнути.

Підсумовуючи вищевикладене, не можна не сказати, що наш народ незламно протягом віків боровся задля отримання українською мовою статусу незалежної, і як би не хотів ворог нас цього позбавити, йому це не під силу. Так, в нашій країні багато проблем, але, об'єднавшись, ми зможемо вирішити і мовне, й інші, не менш важливі питання. І хто б не казав, що «мова не на часі» забуває, скільки наших воїнів віддають своє життя для того, щоб ми прокидалися у вільній країні і співали пісні нашою солов'їною, а для людей, що міркують «яка різниця» нагадати, як окупанти спалювали українське слово – книги, і насідали російськомовною політикою на окупованих територіях, бо все ж таки мова це не просто набір слів, а частина нашого народу, його історія, а нею жодного разу не можна нехтувати.

*Михайленко Анастасія Русланівна,
Іванова Марія Ігорівна*

*Науковий керівник – доктор філос. наук, проф. Радіонова Н.В.
Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди*

УКРАЇНСЬКА МОВА: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ

Мова не лише формує національний характер, вона також є певним генетичним зв'язком між поколіннями. Українська мова є найбільшим надбанням українського народу, його найбільшим духовним скарбом. Це середовище, де народ виявляє себе творцем, передаючи нащадкам свій досвід, мудрість, перемогу, славу, культуру, традиції, а також свої думки та сподівання.

Україна, з її складною історією та різноманітним мовним середовищем, є яскравим прикладом країни, де мова є центральним політичним і соціальним питанням.

Українська мова має багатий і важкий шлях у своїй історії, і на цьому шляху вона зазнавала дискримінації. У часі радянської доби українська мова перебувала під заборобою. Її використання було значно ускладненим у порівнянні з російською, яка була офіційною державною мовою в СРСР. Крім того, після отримання Україною незалежності у 1991 році використання української мови залишилося суперечливим, через велику кількість російськомовного населення в багатьох частинах України.

Після вторгнення Росії на територію України 24 лютого ставлення українців до української мови може бути визначене під впливом багатьох факторів, зокрема піднесення національної самооборони, патріотизму та реакції.

Ситуація з підривом територіальної цілісності України стала причиною зростання патріотизму та усвідомлення важливості збереження та захисту української мови як символу незалежності та національної самостійності.